

๖

วิสาขมาแต่รงาน

๒๒

ในคืนสุดท้าย ก่อนที่นางสาววิสาข่าจะออกเดินทางไปสู่เมืองสาวัตถี ท่านธัญชัยเศรษฐีได้เรียกนางเข้ามาหา แล้วให้อโวาท ๑๐ ประการแก่เธอ ขณะที่กำลังให้อโวาทอยู่นั้น มิคารเศรษฐี ว่าที่พ่อสามีแอบฟังอยู่ข้างฝาเรือน ได้ยินอโวาททั้ง ๑๐ ประการนั้น ฟังแล้วก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมจึงสอนอย่างนี้ เพราะความไม่เข้าใจของท่าน จึงเป็นเรื่องฝังใจมาตลอด

อโวาท ๑๐ ประการ ที่ธัญชัยเศรษฐีมอบให้

แก่นางสาววิสาขา คือ

๑. เมื่อลูกอยู่ในบ้านของมารดาบิดาของสามี
ไม่ควรนำไฟภายนอกออกไปภายนอก
๒. ไม่ควรนำไฟภายนอกเข้าไปภายใน
๓. พึงให้แก่คนที่ให้เท่านั้น
๔. ไม่พึงให้กับคนที่ไม่ให้
๕. พึงให้แก่คนทั้งที่ให้ และไม่ให้
๖. พึงนั่งให้เป็นสุข

- ๓. พึงบริโภคน้ำให้เป็นสุข
- ๔. พึงนอนให้เป็นสุข
- ๕. พึงบำเรอไฟ
- ๑๐. พึงนอนน้อมเทวดาภายใน

ในวันรุ่งขึ้นท่านธัญชัยเศรษฐีจึงได้เรียกประชุมชนทั้งหลาย แล้วเลือกผู้มั่งมีทรัพย์ที่เป็นที่เคารพนับถือของชนทั้งหลายให้เป็นทนายจำนวน ๘ คน เพื่อเป็นผู้ค้าประกัน และตัดสินคดีความต่าง ๆ ที่อาจจะ

D

เกิดขึ้นแก่ธิดาของตน เป็นความรอบคอบของท่าน ธัญชัยเศรษฐี เพราะรู้ว่า ชีวิตของการครองเรือนมี สุขน้อยทุกข์มาก อุปมาว่า กำไลถ้าใส่อันเดียวก็ไม่ดัง แต่ แขนข้างเดียวใส่กำไลสองอัน มันก็จะกระทบกันเกิด เสียงดัง เช่นเดียวกับสามีภรรยาอยู่ด้วยกัน อาจจะมีการ กระแทกกระทั้นกันได้ จึงเตรียมทนายไว้ ๘ คน แล้วก็ บอกว่า ถ้าความผิดเกิดขึ้นแก่ลูกของเราในที่นั้น ขอ พวกท่านจงเป็นผู้ตัดสิน

ดังนั้นแล้ว ท่านเศรษฐีจึงได้ให้นางสาววิสาขาสวมเครื่องประดับมหาลดาปสาธน์ มอบทรัพย์ให้ ๕๔ โกฏิ แล้วพามาขึ้นรถม้าที่จัดเตรียมไว้ พร้อมทั้งให้คนตักลง ปาวประกาศในบ้านส่วยของตนทั้ง ๑๔ ตำบลว่า ใครปรารถนาจะไปอยู่กับลูกของเรา ก็จงไปเถิด คือ ท่านก็ยังไม่มั่นใจว่า กำลังบุญของลูกสาวจะมีมากขนาดไหน ปรากฏว่า ชนทั้ง ๑๔ ตำบลได้ติดตามนางสาววิสาขาไปหมดเมืองเลย เพราะคิดว่า ไม่มีประโยชน์อะไรที่เรา

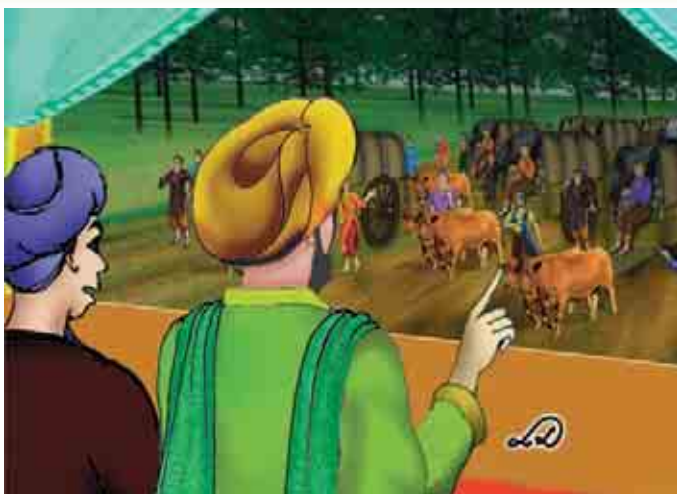

จะอยู่ที่นี้ ในเมื่อแม่เจ้าของเราไม่อยู่แล้ว

เมื่อถึงเวลาส่งตัว ฤษัณชัษศเรษฐีได้กราบลา พระราชาและมิกัรศเรษฐี แล้วตามไปส่งนางสาว วิสาขาระยะหนึ่ง แล้วจึงกลับ

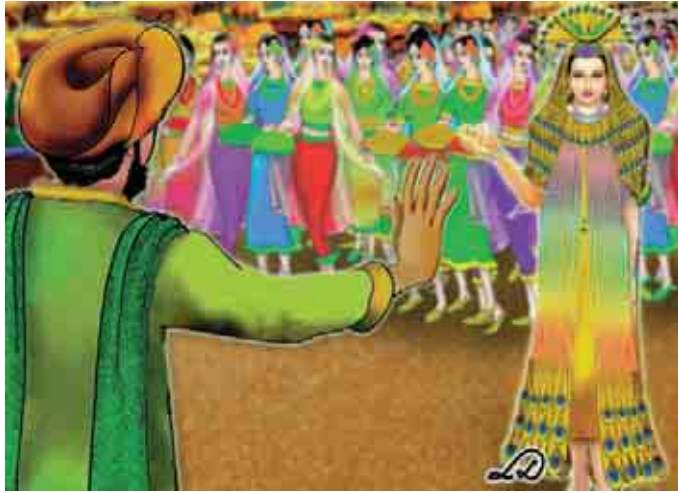
หลังจากนั้น ขบวนของพระราชาและผู้ติดตาม ก็เคลื่อนขบวนออกจากเมืองสาเกต ส่วนมิกัรศเรษฐี นั่งอยู่ในรถคันสุดท้าย หันไปเห็นชาวเมืองสาเกตติดตาม

มามากมาย จึงถามบริวารของตัวว่า “เอ๊ะ ! พวกนั้น
เป็นใคร เขาตามมาทำไมกันมากมาย” เมื่อบริวารไป
ซักถาม ชาวเมืองจึงตอบว่า “พวกเราจะติดตามไปรับใช้
แม่เจ้าที่เมืองสาวัตถี” มิคเรศรชฎีเมื่อได้ทราบดังนั้น
ความตระหนี่ก็เกิดขึ้นในใจ จึงบอกว่า “โอ้ ! ใครจะไป
เลี้ยงดูพวกนั้นได้” แล้วสั่งให้บริวารไปขับไล่ชนเหล่านั้น
ไป

นางสาววิสาखाเห็นเหตุการณ์ดังนั้น จึงลงจากรถ แล้วกล่าวกับมิดคาร์เศรษฐีว่า “หยุดก่อนท่านพ่อ พวกข้าทาสบริวารเหล่านี้ ลูกจักเลี้ยงดูเอง ขอท่านพ่ออย่าเป็นกังวลใจเลย” แต่มิดคาร์เศรษฐีก็กล่าวว่า “เราไม่ยากได้ บริวารพวกนี้ของเจ้า เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก” แล้วจึงสั่งบริวารของตนขับไล่ชาวเมืองให้กลับไป แต่ด้วยอานุภาพแห่งบุญ ก็ยังมีส่วนหนึ่งตามไปได้ หลังจากนั้น ขบวนของนางสาววิสาขาก็เดินทางมุ่งสู่

LD

เมืองสาวัตถีต่อไป

เมื่อใกล้ถึงเมืองสาวัตถี นางสาววิสาขา ก็คิดว่า เรา จะลุกขึ้นยืนเพื่อแสดงความงามแห่งเครื่องประดับ มหาลดาปสาธน์ให้ชาวเมืองสาวัตถีได้ดูอย่างชัดเจน จะได้ไม่เบียดเสียดกัน เมื่อถึงประตูเมือง เธอก็ยืนขึ้น แล้วก็ส่งยิ้ม เพื่อให้ชาวเมืองที่อยู่สองข้างทางได้เห็น เป็นลีลาอันงดงามของผู้มีบุญ

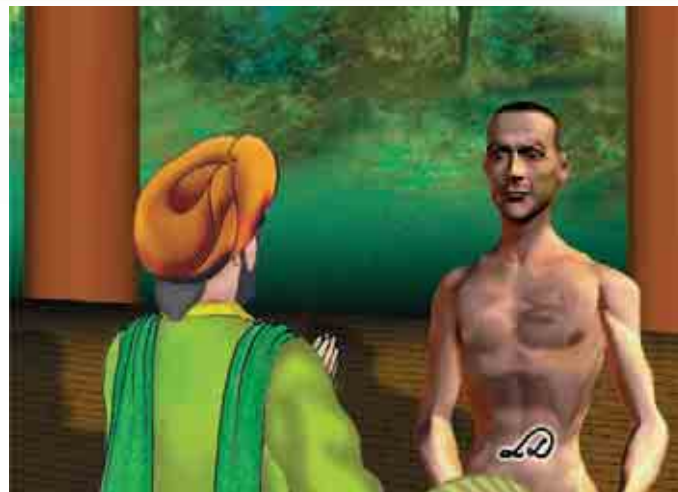
เมื่อมาถึงเรือนของมิกคารเศรษฐี ข้าทาสบริวาร

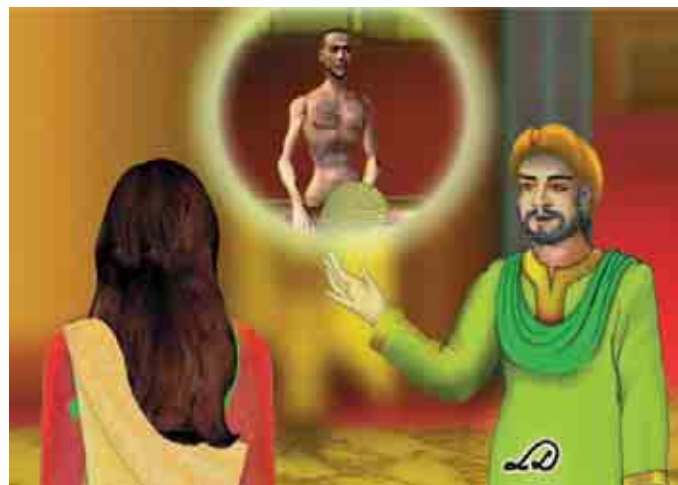
ของมิกคารเศรษฐี ก็ออกมาต้อนรับในการมาของ
นางสาววิสาขา ด้วยความปลื้มปิติยินดี วันรุ่งขึ้น ชาว
เมืองสาวัตถี ได้ส่งเครื่องบรรณาการให้แก่นางวิสาขา
เนื่องจากธัญชัยเศรษฐี เป็นผู้มอุปการะคุณกับชาว
เมืองสาวัตถีเป็นอย่างมาก และก็เป็นผู้บุญของเธอด้วย
นางวิสาขา เมื่อได้รับเครื่องบรรณาการแล้ว ก็
จัดสรรเครื่องบรรณาการเหล่านั้น มอบให้แก่ชาวเมือง
เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตระกูลอื่น ๆ ในเมืองสาวัตถีต่อไป

เธอฉลาดในการพูด รู้จักใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม และเป็น
กันเองกับชาวเมืองเหล่านั้น เสมือนเป็นเครือญาติ
เดียวกัน ทำให้นางเป็นที่รักของชาวเมืองทั้งหลาย

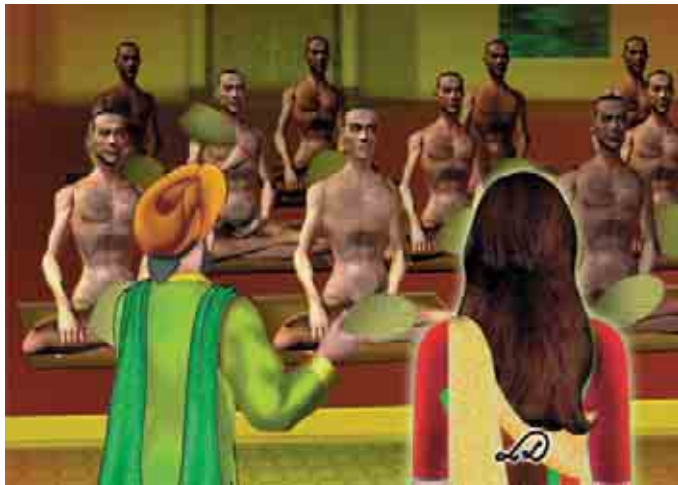
ส่วนมิคารเศรษฐีก็ได้เตรียมจัดงานแต่งงานให้
กับบุตรของตน แต่ไม่ได้นิมนต์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา
เพราะเป็นผู้ไม่ศรัทธาในพระรัตนตรัย แต่กลับไปเชิญ
นักบวชชีเปลือย ๕๐๐ คน เพราะคิดว่า นักบวชชีเปลือย
นั้นเป็นพระอรหันต์ ให้มารับอาหารในวันรุ่งขึ้น

ในวันรุ่งขึ้น มิคเรศรฐีได้เรียกลูกสะใภ้ให้
มาไหว้พระอรหันต์ เพราะท่านอุตส่าห์มาที่บ้านแล้ว เมื่อ
นางวิสาขาได้ยินเนื่องจากเธอเป็นพระโสดาบันตั้งแต่อายุ
๗ ขวบ ก็ตั้งใจที่จะได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อวิสาขา
ได้เห็นซีเปลือยเหล่านั้น แล้วคิดว่าพวกเปลือยกาย
เหล่านั้นไม่มีความละอาย จะเป็นพระอรหันต์ได้อย่างไร
คิดแล้วเธอก็เดินจากไปด้วยลีลาที่สง่างาม

ส่วนพวกซีเปลือย เมื่อเห็นอาการของนาง

วิสาขานั้นแล้ว จึงได้ต่อว่ามิคารเศรษฐีว่า “ท่านไม่มีหญิงอื่นแล้วรี จึงเลือกหญิงกาลกิณี ซึ่งเป็นสาวิกาของสมณโคดมเข้ามาในตระกูล ท่านจงไถ่นางออกไปจากเรือนโดยเร็ว” เศรษฐีนั้นคิดว่า เราไม่สามารถจะไถ่นางได้ด้วยเหตุเพียงเท่านี้ เพราะนางมาจากตระกูลใหญ่ จึงกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายอย่าไปถือสากับเด็กเลย

อย่าไปใส่ใจเลย ขอเชิญบริภคอาหารต่อไปเถิด” เมื่อบริภคเสร็จแล้ว เศรษฐีจึงส่งนักบวชซีเปลือยเหล่านั้นกลับไป แล้วตนจึงนั่งบริภคข้าวมธุปายาสในถาดทองคำ

